

formații în sferice de argint prin phosphati, avea tot aceeași compoziție. Introdus în știință ideea de isomerie, după care doi corpuri formați de aceleași elemente, și niți în aceleași proporții, pot însă avea proprietăți diferite.

Ideea de isomerie se întemeiea încă și pe experiențe prea precise făcute mai înainte de D. Chevreul, și care demonstra că albumina încălzită prin căldură și albumina evaporată în gol avea tot aceeași compoziție, ca toate că avea proprietăți diferite.

Că toate acestea, analizele lui Clarke, ce dedese naștere isomeriei, nu era exacte.

D. Graham demonstră, prin experiențe riguroase, că acidul phosphoric și phosphatul de sodiu calcinat nu avea tot aceeași compoziție ca înaintea calcinării, și că acțiunea lor cea diferită asupra albuminei saș asupra sfericilor de argint se explica naturalmente, pentru că compoziția lor nu era tot aceeași.

D. Graham dete la lumină așchi, asupra hidratilor acidului phosphoric, o scriere remarcabilă, din care vom prezenta acum rezultatele cele mai principale.

Sunt trei combinații ale apei cu acidul phosphoric:

PhO^5, HO . $\text{PhO}^5, 2\text{HO}$. $\text{PhO}^5, 3\text{HO}$.

Acești trei hydrati se caracterisă mai că seamă prin capacitatea de saturare diferite, și proporționale că iar așa ce să într'înși; prodăc că bazele zrtzoarele seriei saline:

MO, PhO^5 . $(\text{MO})^2, \text{PhO}^5$. $(\text{MO})^3, \text{PhO}^5$.

Hydratul cel dintâi s'a numit acidul metaphosphoric; al doilea, acidul pyrophosphoric, și al treilea, acidul phosphoric.

Acești acizi pot lua mai atâtea echivalenți de bază cât echivalenți de apă căprind; că toate acestea, așa poate lua în parte locul acestor baze, căci așa pare că implinesc în sferă aceeași rolă ca și oxidul metalic. Așa phosphati și pyrophosphati se pot reprezenta prin formulele zrtzoare. M arătând într'înși că general și echivalent de metal: